

Go girl, go!

Nederland is niet bepaald een koploper op het gebied van vrouwenemancipatie. Topposities in het bedrijfsleven, de politiek en in bestuurlijk Nederland worden nog te weinig bezet door vrouwen. En we zijn ook nog altijd deeltijd-kampioen. Steeds meer vrouwen werken, maar ze doen dat vaker dan in andere landen in deeltijd. Dat heeft natuurlijk gevolgen voor de financiële zelfstandigheid van vrouwen. Gelukkig gaat het langzaam maar zeker de goede kant op. Onlangs publiceerde het Sociaal Cultureel Planbureau samen met het Centraal Bureau voor de Statistiek de Emancipatiemonitor 2020. Wat blijkt? Niet alleen zijn vrouwen de afgelopen jaren vaker gaan werken, ze zijn gemiddeld ook meer uren gaan werken én ze zijn vaker economisch zelfstandig dan voorheen. Toch is er nog een wereld te winnen. In 2019 was een kleine 64% van de vrouwen economisch zelfstandig, tegenover ruim 81% van de mannen. Er zijn ook nog steeds forse inkomensverschillen. In het bedrijfsleven ligt het gemiddelde uurloon van vrouwen 19% lager dan dat van mannen. De jonge generatie vrouwen loopt dat verschil overigens snel in, doordat ze gemiddeld hoger zijn opgeleid dan mannen. De jongste generatie vrouwelijke werknemers heeft daardoor nu al een hoger gemiddeld uurloon dan hun mannelijke leeftijdsgenoten.

De kwestie van economische zelfstandigheid speelt natuurlijk ook ná het werkzame leven. En ook daar wringt voor vrouwen vaker de schoen. Want wie in deeltijd werkt, bouwt natuurlijk minder pensioen op dan wie voltijds werkt. Daar komt bij dat vrouwen zich nóg wat minder vaak verdiepen in hun pensioen dan mannen doen. Ook daardoor lopen ze meer risico op een gebrek aan financiële zelfstandigheid.

Ik geloof dat het nieuwe pensioenstelsel de kans biedt om de betrokkenheid van deelnemers, vrouw én man, te vergroten. Want als je straks duidelijk kunt zien wat je inlegt, wat je werkgever meebetaalt en wat je pensioenfonds daarbovenop voor je verdient, spreekt dat meer tot de verbeelding dan de black box die pensioen nu voor veel mensen is.

Onze opdracht is om die verbeelding aan te spreken, met nieuwe communicatiemiddelen en een nieuwe, toegankelijke pensioentaal. Wij zijn daar als pensioensector mee aan de slag en willen tempo maken. Laten we hopen dat de val van het kabinet - of een ellenlange formatie - dat tempo geen schade doet.

JOANNE KELLERMANN,
onafhankelijk voorzitter PFZW

